

Духъ Господенъ.

„Духъ Господенъ е на мене, защото ме проводи да благоветствувамъ на сиромаситѣ.*)

Ученитъ, както и проститѣ хора, често се запитватъ, какво може да имъ се говори и трѣбва ли да имъ се говори. Нѣкои хора казватъ, че трѣбва да имъ се говори, а други, че не трѣбва. За да докажатъ правотата на своя възгледъ, последнитѣ се спиратъ върху животнитѣ и казватъ: Ето, никой не говори на животнитѣ, но въпрѣки това тѣ живѣятъ, растатъ и се размножаватъ. На сжщото основание и на хората може да не се говори, и тѣ пакъ да си живѣятъ, да растатъ и да се развиватъ. Да говори човѣкъ, това е тѣй необходимо, както и да яде. Значи, между яденето и говоренето има известно съотношение. Презъ цѣлия си животъ човѣкъ яде и говори. Ако само единъ или два пжти яде човѣкъ, това още не разрешава въпроситѣ на живота. И като яде, и като не яде, въ края на краищата, човѣкъ все ще умре, но въ първия случай смъртъта ще настъпи скоро, въ продължение на нѣколко дня, а въ втория случай — въ продължение на десетки години. Бавната, продължителна смъртъ е подобна на опънатъ конецъ, който постепенно се изтънява, докато най-после се скъса. Тѣй щото, въпросътъ не седи въ яденето или въ неяденето, но въ правилното хранене. Човѣкъ трѣбва правилно да се храни, право да мисли и да чувствува, както и право да действува.

Съвременнитѣ хора казватъ, че човѣкъ трѣбва да има вѣра.—Какво може да допринесе вѣрата на човѣка? Нѣкой вѣрва, че на планината нѣкъде има чистъ изворъ. Той тръгва по направление на този изворъ и следъ нѣколко часа се намира предъ него. Какво е придобилъ отъ вѣрата си въ този изворъ? Другъ вѣрва въ хлѣба и си купува единъ хлѣбъ. Трети пѣкъ вѣрва въ паритѣ и се стреми къмъ придобиване на богатства. Какво може да придобие човѣкъ съ вѣрата си въ хлѣ-

*) Лука 4:18.